

Minnesanteckningar uppstartsmöte skolfrågor 19 oktober 2017

Ett 15-tal personer närvarade under mötet.

Andreas Knutsson och Anna Quarnström från HSOs styrelse inledde. HSO vill på medlemsföreningarnas uppmaning börja arbeta med skolfrågor och har därför skapat en arbetsgrupp. Tanken med mötet var att starta upp arbetet, genom att ta del av erfarenheter från medlemsföreningarna och att i nästkommande möten gå vidare med upplevda brister, och diskutera vad vi kan göra eller driva för att verka för en förändring.

Andreas gav en kort inramning till diskussionen genom att lyfta mål och metod. Hur medverkar vi till att nå det övergripande funktionshinderspolitiska målet om jämlikhet, full delaktighet och likvärdig utbildning?

Anna har tidigare arbetat som ombudsman på Hörselskadades Riksförbund (HRF) och har både där och i sin nuvarande roll som ordförande i Hörselskadades förening i Stockholm engagerat sig i skolfrågor. Hon konstaterade att mänskliga rättigheter inte tillgodoses i den svenska skolan. Vi har både en bristande skollagstiftning och tillämpning av lagen. Särskilt elever som inte har väldigt drivande föräldrar blir drabbade. HRF Stockholm driver frågan om en god ljudmiljö. En god ljudmiljö är avgörande för den som har en hörselnedsättning, men är viktig även utifrån psykiska och neurologiska aspekter, och om att ha svenska som andraspråk. I arbetet med att lyfta en god ljudmiljö har föreningen knutit till sig även fackförbund och Läraralliansen. Många lärare tycker att det här är en viktig fråga, men det är svårt att påverka politikerna att agera och få in en satsning i Stockholms stads budget.

Mötet var gick sedan över i en öppen diskussion, där de medverkande delade med sig av erfarenheter, som sammanfattas nedan:

- Det är svårt att hitta information om olika skolor. Som förälder kan det bli en jakt på en skola som fungerar och man får åka runt på massor av besök. Det borde finnas ett register över de (sär)skolor som finns, hur tillgängliga de är och vad de kan erbjuda. Eventuellt kan man få stöd från habiliteringen att välja, men det är om man träffar på en engagerad person. Man kan också få svaret från habiliteringen att ”vi får ej råda”. Det är ofattbart att man inte får hjälp att hitta rätt skola. Det behövs ett index över skolorna – kan rörelsen på något sätt bidra till att skapa ett register?
- På riksgymnasiet kan det bli schemaproblem utifrån det delade huvudmannskapet med habiliteringen. Man ska kunna gå integrerat, men det finns t ex ingen tid att ta sig från idrotten till matten. Det händer också att elever ställs mot varandra.
- Bristen på speciallärare. Det finns särskolor som inte har några specialpedagoger anställda. Vi borde kräva en översyn – hur stort är problemet? Samtidigt vet vi redan att en kartläggning kommer att visa att resurserna brister. En översyn kan dock användas som ett påtryckningsmedel.
- Bristen på kompetens hos lärare. Det saknas kunskap och ett bra bemötande. Det brister i lärarutbildningen.

- Viktigt att inte missa osynliga konsekvenser av en funktionsnedsättning, exempelvis att man blir trött av ett samtal.
- Skolorna har för stor makt, de kan välja själva, de gör som de själva vill.
- Om man ska utbilda lärare är det viktigt att ha ett brett perspektiv, att inte fokusera på bara en viss funktionsnedsättning. Man behöver också kunna diskutera de konflikter som kan uppstå mellan olika behov.
- Det är viktigt att fokusera på att det handlar om rättigheter, både funktionsrättskonventionen (t ex artikel 24) och barnkonventionen. Eleverna är rättighetsbärare.
- Det finns inget krav på diagnos för att få extra stöd, men i praktiken blir det ändå så. Vi ska ha en integrerad skola, men idag fungerar den inte, den bygger in diskriminering.
- Viktigt att tänka på skolan ur ett livsloppsperspektiv. Kanske arbeta med vuxna mentorer?
- Kan vi göra aktioner?
- Kan man driva juridiska ärenden för att skapa prejudikat? Projektet ”Med lagen som verktyg” utforskar den möjligheten. Även projektet ”Från snack till verkstad” har liknande tankegångar.
- Kan vi starta ett arvsfondsprojekt?
- Vi behöver få politiker engagerade i dessa frågor.

Anna, Andreas, Wanda Scherdin, kanslichef, och Marian Bergroth, intressepolitisk ombudsman, avslutade med att tacka alla närvarande för ett engagerat och inspirerande möte.

Vi kom överens om att träffas igen, förhoppningsvis i slutet av november.